

Szétmálló hangerdő

Interjú Prof. Marius Romméval és dr. Sandra Escherrel, a Hanghalló Mozgalom alapítóival

INTERJÚ - LXII. évfolyam, 31. szám, 2018. augusztus 3.

A nyugati kultúrában veszélyes olyan hangot hallani, vagy olyasmit látni, amit más nem észlel. A „hallucinációkat” többnyire egy súlyos betegség tüneteként értelmezik. Innentől kezdve egyenes út vezet a pszichiátriai diagnózishoz, gyógyszereléshez, stigmához, kirekesztődéshez. A hanghalló módszer nemcsak módszer, hanem másfajta közelítés: a hangokat, látomásokat, jeleket észlelő emberek mások számára furcsának tetsző élményei ugyanis általában kapcsolatban állnak fel nem ismert traumáikkal és konfliktusaikkal. A hangok metaforikus üzeneteinek megértése, az élmények feldolgozása felépült sorstársak, úgynevezett tapasztalati szakértők segítségével történik. A módszer kidolgozása a maastrichti egyetem volt pszichiátriaprofesszora, Marius Romme, valamint munkatársa és felesége, a tudományos újságíró Sandra Escher nevéhez fűződik. A Hanghalló Mozgalom (*Hearing Voices Movement*) a 80-as évek végén Hollandiában indult el, jelenleg már 35 országban vannak önszervező hanghalló csoportok. Magyarországon az Ébredések Alapítvány hat éve ad otthont a hanghalló csoportnak, a módszert dr. Harangozó Judit közösségi pszichiáter ötlete alapján és támogatásával Mérey Zsolt adaptálta. Marius Romme és Sandra Escher az alapítvány konferenciájának díszvendége volt.